

**Міський конкурс на тему
енергоефективності
Екологічна казка
«Тарасиків дім»**

Автор: Жуковська Єва Юріївна, 11 років

Клас: 5-А

Комунальна установа Сумська

загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів №18 СМР

**Керівник: Коломієць Світлана Андріївна
(0666856073)**

18zosh-sumy@ukr.net

Тарасиків дім.

В одному лісі, серед розкішної природи, серед розмаїття квітів і трав на березі невеликої, але стрімкої й чистої річечки жив-поживав півник, звати якого було Тарас. Літечко було в розпалі, Тарасикові було дуже добре серед чудової лісової природи і друзів.

Але все менше стало світити сонечко, покоротшали дні, небо все частіше вкривалося густими чорними хмарами. Осінь поступово підбиралася до лісу. Півник Тарас став задумуватися про те, як зробити своє житло теплим і затишним, щоб йому було приємно навіть у холодну пору року приймати у себе друзів, весело відпочивати, пити улюблений час з лісових ягід.

Довго думав наш Тарасик і вирішив розпочати підготовку до зими з утеплення стін фасаду природним матеріалом, який назбирав у лісі разом зі своїми друзями. Це були гілочки дерев, квітів, соснові голки та шишки, пухкенький лісовий мох. Працювали дружно й весело. За декілька днів будиночок був готовий, теплий і надійний.

Але наш працюватий Півничок на цьому не зупинився. Став думати й гадати: «А як же утеплити віконця? Замінити їх на більш надійні та теплозберігаючі». За допомогою та порадою звернувся до соціальних мереж. Півник Тарасик був не простим, а добре обізнаним на гаджетах. Мав комп'ютер вдома та й про інтернет потурбувався. Замовив собі найсучасніші потрібні склопакети. Наступного дня його нові віконечка виблискували й посміхалися до всіх лісових мешканців.

Не забув наш півничок-розумник і про утеплення підлоги у своєму будиночку. Дуже хотілося йому, щоб його ніжки босі не мерзли взимку, тому на підлогу він поклав м'якенький, пухнастий килимок із натуральної шерсті, який йому подарував на день народження його друг баранчик Паша.

Подумав Тарасик-півничок і про економію електроенергії у своїй лісовій хатці. Замовив через інтернет світлодіодні лампочки, які є не шкідливими для здоров'я, хуленько замінив усі старі в будиночку.

Не любив Тарасик даремно воду витратити, бо знав, що вода є дорогоцінним джерелом життя лісових мешканців та рослин. Тому придбав наш розумничок електронні змішувачі води, сам установив, бо крильця мав золоті і розум світлий. Зробив так, що вода з крана ллється тільки тоді, коли лапки до крану підносять. Та й митися любив наш півник у душі, а не у ванні, щоб водички менше брудної у річку витікало.

Давно вже мріяв наш господар про те, чим опалювати й обігрівати його помешкання в холодну пору року. Та згадав раптом про дивовижну енергію сонця та вітру, про яку читав та чув раніше. Усе обміркував, зважив свої можливості та й вирішив встановити на даху свого будиночку сонячні батареї для того, щоб сонечко яскраве ділилося з ним своїм теплом та ласкою.

Повільно падає сніг, переливається на сонці різними самоцвітами. Зимовий морозець щипає за носи та щічки лісових звіряток. Усі поховалися у свої хатинки, рятуючись від холоду. А в будиночку півника Тарасика зібралися за святковим столом його вірні лісові друзі: баранчик Паша, їжачок Льошик, свинка Соня, білочка Мотя та зайчик Тусик. Усім тепло і затишно в півниковій хатці. Запашний аромат чаю з лісових ягід розливається в помешканні. Усі гості, смакуючи чаєм, уважно слухають розповідь Тарасика про те, як зробити своє лісове житло теплим, затишним, привітним та економним, використовуючи сучасні енергозберігаючі технології.

А наш господар півник Тарас вирішив жити-поживати й продовжувати роботу щодо енергозбереження хатинки лісової своєї. У майбутньому він збирається у свій будиночок поставити ще спеціальний модуль, який буде подавати в приміщення теплову електроенергію в економному режимі, відповідно до погодних умов.